

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 64 (1015)

Ceturtdien, 1957. g. 30. maijā

8. gads

Ražošanas apspriedēm ir neatsverama loma rūpnīcu un uzņēmumu vadīšanā

Padomju Savienības Augstākā Padome ir pieņēmusi izšķirošus lēmumus, lai strauji uzlabotu rūpniecības attīstību un tās vadošos aparātus izveidotu operatīvākus.

Partija un valdība ir norādījušas jaunus ceļus un iespējas rūpniecības neredzēti straujā tīlākai attīstībai. Šinī ziņā ievērojama vieta jāierāda ražošanas apspriedēm. Tā ir viena no iespaidīgākajām un izdevīgākajām formām, kā rūpniecības uzņēmumos strādnieki var tieši piedalīties uzņēmumu vadīšanā.

Mums rajonā vislielākā loma ražošanas apspriedēm ir kūdras fabrikā, spirta rūpnīcā un rajona rūpniecības kombinātā.

Pēdējā ražošanas apspriedes ir daudz palīdzējušas ražošanas plānu izpildē galdnieku cecham un stikla fabrikai.

Parasti jau par plāna izpildes rezultātiem cechos vai stikla fabrikā ziņo direktors, cecha vadītājs, vai arī galvenais inženieris, bet pārrunās dzīvu dalību ņem strādājošie — galdnieki vai arī stikla fabrikas strādnieki. Uz tādām sanāksmēm katrā ziņā tiek uzaicināti sagādnieki, lai nekavējoties veiktu nepieciešamos pasākumus cechu apgādē ar nepieciešamajiem materiāliem un iezēvielām. Plašu strādnieku masu iesaistīšana cecha vadībā deva iespēju strauji kāpināt ražošanas tempus un uzlabot arī kvalitāti. Jūtami slīktāk ir tajos cechos, kur ražošanas apspriedes

notiek retāk, vai arī strādnieki tajās tiek iesaistīti mazāk. Darbi tiek veikti lēnienveidīgi, slīkti tiek izmantota tehnika un iekārta, un reizē ar to neveicas ražošanas plāna izpilde.

Tas vētreiz pasvītro ražošanas apspriežu regulāras sasaukšanas lielo nozīmi ikkatrā uzņēmumā vai arī rūpnīcās darbā.

Ražošanas apspriedēs dzīva dalība jāņem arī arodbiedrību vietējām komitejām, kas diemžēl ne katrreiz tā ir. Ir mums arī arodbiedrības organizācijas, kas baidās apspriedēs uzstādīt asus un sāpējušus jautājumus, baidās ar uzņēmumu vadību „sabojāt attiecības“.

Sasaucot ražošanas apspriedes, jāargās tās pārvērst par instruktažām, vai par kārtējo „iesūpošanu“. Tad tām vairs nebūs īstas nozīmes.

Jautājumi, kas tiks apspriesti kārtējā sanāksmē, jāgatavo jau iepriekš, ar tiem jāiepazīstina visi uzņēmuma vai cecha laudis. Liela vēriba jāvēlī socialistiskajai sacensībai, jo no tās lielā mērā atkarīga sekmīga plāna izpilde.

Viss, kas tiek celts un ražots mūsu valstī, ir darbaļaužu roku darbs. Tātad pieder pašiem un jo plašākas darbaļaužu masas tiek iesaistītas rūpniecības un celtniecības pārvaldīšanā, jo labāki būs panākumi — dosim iedzīvotājiem vairāk produkcijas un straujāk tuvosimies savam mērķim — komunismam.

KĀ SKOLĒNI PAVADĪS VASARAS BRĪVDIENAS

Ir noslēdzies 1956./57. mācību gads. Skolēnus sagaida pelnīta atpūta. Lai bērni varētu lietderīgi izmantot savu brīvo laiku, skola organizē dažādus pasākumus.

Aizejot brīvdienās, katrs mūsu skolēns saņēma „Ceļa zīmi“, kur uzrādīts konkrēts darbs, kas jāveic vasarā. Tā, piemēram, 5. un 6. klases skolēniem kolchozā un skolas izmēģinājumu laucīnā ir jāizstrādā 6 izstrādes dienas, bet 8., 9. un 10. klašu skolēniem — 12 izstrādes dienas. Katram skolēnam jāsavāc 200 gramu zālāju sēklu, 100 gramu ārstniecības augu un 3 kg makulācijas. Skolēnu vecāki tiek lūgti dzīvi atbalstīt šos pasākumus un sekot doto uzdevumu izpildei.

Skola mūsu rajona kolchozā „Nākotne“ rīko vasaras nometni. Uz nometni ir pie- teikušies 27 skolēni. Nometnē skolēni gūs praktiskas darba

īemaņas, strādājot 6 stundas dienā. Pārējo laiku izmantos atpūtai, ekskursijām, pārgājieniem un citām interesantām nodarbībām.

Nometne tiek rīkota 8. klasei no 3. jūnija līdz 17. jūnijam un 5. un 6. klases skolēniem no 1. līdz 8. jūlijam.

Daudz mūsu skolēnu šogad izbrauc ekskursijās.

Lai organizētu lietderīgu atpūtu pilsētā palikušajiem bērniem, pie skolas tiks ierīkots atpūtas laukums, kur bērni skolotāju vadībā varēs atpūsties katru sestdienu no pulksten 16.00 un katru svētdienu no pulksten 11.00.

Visi skolēnu vecāki tiek lūgti atbalstīt skolas pasākumus, jo tas palīdzēs izaudzināt mūsu jauno audzi par īstiem komunisma cēlājiem.

E. Gorbunova,
Līvānu 1. vidusskolas direktore

Mēs tīrās papuves izmantojam kukuruzas audzēšanai

A. Lovāns,
kolchoza „Nākotne“ 2. kompleksās brigades brigadieris

Izmantot pēc iespējas lietderīgāk katru pēdu zemes — tāds ir mūsu kolchoza „Nākotne“ laukkopju darba pāņmiens. Jau iepriekšējā gadā izmēģinājām izmantot kukuruzas audzēšanai tīrās papuves. Kad kukuruzu novācām un ieskābējām, tūlīt šinīs platībās iesējām rudzus. Rudzi padevušies lieliski un šogad sola vismaz 18 cnt no hektara lielu ražu. Tātad, no 8 hektariem, kas mums bija apsēti ar kukuruzu, guvām divus labumus. Novācām pagājušā gada rudenī ap 200 centneru no hektara zaļās masas un šogad izaudzēsim arī ne slīktu ziemāju ražu. Ar vārdu sakot, izdevīgi.

Gribu piezīmēt tikai vienu, ka šim nolūkam jāizvēlas vieglākas augsnes. Pagājušajā gadā dažus hektarus apsējām ar kukuruzu smagā augsnē. Kukuruzs vēl kaut cik padevās, bet ziemāji bija daudz vājāki. Iespējams, ka tam par iemeslu ir pārāk īsais laika posms no kukuruzas novākšanas līdz ziemāju sējai. Smagai augsnei pēc uzāršanas vismaz divas nedēļas jānogūlas un tikai pēc tam var turpināt apstrādi. Kukuruzu mēs sējām kā parasti labi sastrādātā un mēs- lotā augsnē. Augusta beigās tā jau ir novācama. Pēc novākšanas nekavējo- ties uzarām un iestrādājam 150 kg kalija un 200 kg su-

perfosfata uz hektara. Kad zelmenis sazēlis, tanīs vietās, kur asni vājāki, devām virsmēslojumā vēl ap 50 kg uz ha kalija mēslojuma.

Pavasari virsmēslojuma devām tūlīt pēc sniega nokušanas un tagad rudzi aug varenī. Tie ir gluži tādi pat, ja vēl ne labāki kā melnajās papuvēs.

Arī šogad mēs kukuruzu iesējām pirms ziemājiem. Platību palielinājām līdz 10 hektariem. No brigades rīcībā esošās pāri par 200 ha aramzemes mums pa reiz neapsēta nav neviena hektara. Un, jāsaka, ka labāka priekšauga par kukuruzu nav. Tā labi izveido augsnes strukturu un arī nezāļu nav.

Pilnvērtīgāk izmantot ganības

Pagājušais šā gada laika posms liecina par to, ka mūsu rajona kolchozu lopkopji strādājuši labāk kā iepriekšējā gadā.

Tikko sācies ganību laiks, uz ko mūsu slaucējas likušas lielas cerības izslaukumu straujā kāpināšanā. Tomēr jāsaka, ka rupjās barības trūkuma dēļ kolchozu lopi ganos izgāja pāragri, tādēļ pašlaik, iestājoties aukstākam laikam, noēstā ganību zāle neataug tik ātri un rajona kolchozos piena izslaukumi caurmērā krīt.

Niecīgajam izslaukumu kāpinājumam, salīdzinot ar pagājušā gada ganību periodu, par iemeslu vēl ir daudz un dažādi citi apstākļi — pastāvīgu ganu trūkums, slīkti organizēta ganību izmantošana un neveiktie kopšanas darbi, kā arī aizmirstā ganību virsmēslošana.

Joprojām rajona kolchozos pieeja ganību ierīkošanas un uzlabošanas darbiem pārāk formāla. Tā lauksaimniecības arteļi „Padomju Latvija“, Oškalna vārdā nosauktais, „Uzvara“ un daudzi citi apmierinās ar ganību platību vienkāršus iežogojumus, domājot tādējādi atrisināt kultivēto ganību aploku sistēmas jautājumu.

Visiem skaidri saprotams, ka ganību pakāpeniska noganīšana dod iespēju kāpināt to ražību par 15—30 procentiem. Ko līdz kolchoza „Uzvara“ b. Lapatjuka vadītās kompleksās brigades labais ganību zelmenis, ja tas dos redzamu efektu tikai pašā sākumā, bet līdzko uzsāks tanī ganīšanu, zāles ataugšanai iespēju nebūs, jo šīs ganību platības nav norobežotas aplokos un, lopus ganot, ik dienas tie brīvi ganīsies visā ganību platībā.

Nepieļaujama ir kolchoza „Molodaja gvardija“ valdes, tās priekšsēdētāja un lauksaimniecības specialistu nostāja pret ganībām. 1956. gadā uztaisīja aplokus 4. kompleksās brigades ganībām, bet šopavasari tie vairs nevar atbildēt uz jautājumu, kur palikuši pagājušā gada aploki. Te nevar vairs atrast neviena aploka mieta un drāts gabala, par to nozūšanu no lauka neviens nekā nezina.

Tādi ir fakti. Tie nerunā mums par labu, bet lieku reizi apliecina, ka mēs vēl joprojām ar lopkopību nodarbojamies slīkti.

Iespējas nemitīgi kāpināt piena izslaukumus patlaban ir lielas. Pat parastajās nekoptajās ganībās zāles ir pietiekami daudz.

Pats galvenais ir pareizi izmantot katru ganību hektaru. Jāizmanto visas rajonā un kolchozos esošās iespējas aploku ierīkošanai uz paliekošo ganību platībām. Aplokus jāierīko tā, lai katrā no tiem varētu iekļūt no ganu ceļa un aploki jānodrošina ar dzera- mo ūdeni no dabīgiem ūdens rezervuāriem vai akām, neizslēdzot pat ūdens pievešanu.

Pāgaidām ierādītās ganības sistematiski varēs noganīt tad, ja katrā kolchozā lopu ganīšana būs uzticēta apzinīgiem un saprātīgiem kolchozniekiem. Apsveicams pasākums ir tas, ka vairākas slaucējas govju ganīšanu uzņēmušās pašas. Nenoliedzami, ka pati slaucēja ir visvairāk ieinteresēta izslaukumu kāpināšanā. Taču ne visām slaucējām ir iespējas ganīt lopus, dažkārt šis labais pasākums slīkti atsaucas uz lopkopju piefermas laucīņu kopšanu. Tādēļ ganīšanas jautājumam jābūt apsvērtam vispusīgi un atrisinātam tā, lai izslaukumu kā-

pināšana būtu nodrošināta cauru gadu.

Ārpus katras kritikas arī ganību kopšanas un mēslošanas jautājums. Kamēr kolchozu vadība un lauksaimniecības specialisti nenāks pie slēdziena, ka ganību mēslošana un kopšana ir ne mazāk svarīgs darbs kā augstu linu ražu izaudzēšana un ka ganību platību ražības celšanai nepieciešams piesaistīt tik pat atbildīgu cilvēku kā linu posminieku, tikmēr par augsttraīgām ganībām kolchozos būs tikai formāla at- runāšanās.

Visrupjākā kļūda ir domāt, ka ilggadīgās ganības radīsies pašas par sevi bez kaut kādas piepūles. Gluži otrādi — katram kolchoza vadītājam, lauksaimniecības specialistam un lopkopējam jāpieliek daudz rūpīga darba. Līdz šim mēs vēl neesam spēruši vajadzīgo soli uz priekšu tādēļ, ka turpinām strādāt kampaņveidīgi. Tā aiz pavasara sējas darbiem esam aizmirsuši lopkopību — zaļā konveijera kulturu sēju atlikuši uz sējas beigām.

Līdz gada beigām ir palikuši septiņi mēneši. Neatlaidīgi strādājot, šinī laikā var daudz ko panākt. Tāpēc tagad jāpūlās, lai vasaras laikā lopu būtu bagātīgi apgādāti ar labu ganību zelmeni un augstvērtīgu zaļo konveijeru.

Lai gan pašlaik laika apstākļi vēl nespē turēt govīs kūtiņš pusdienlaikā, nereti kolchozu ganāmpulki ir nodrošināti jau ar pārmērīgi garajām pusdienām. Nekavējoties jāizskauz šī nevēlamā tradīcija un līdztekus vēl jāpāriet uz lopu ganīšanu nakts, pilnīgāk jāizmanto ganību bagātība. V. Šņukute,
Līvānu MTS galvenā zootehniķe

Partijas dzīve

MTS partijas pirmorganizācijas sekretaram savs darba stils jāmaina

— Lūdzam pārkārtojiet savu darba stilu, — savā pārskata sapulcē MTS partijas pirmorganizācijas biedri aizrādīja tās sekretaram b. Solovjovam.

Kopš tā laika pagājis jau pusgads un kas ir izmainījies b. Solovjova darba stilā? Jāsaka, ka gandrīz nekas. Pareizi, izmainījies MTS sarkanā stūrīša un citu telpu izskats. Parādījušies skaisti zīmēti lozungi, goda dēļi, regulāri iznāk sienas avīze. Partijas pirmorganizācijas nopelnis ir arī tas, ka MTS tagad ir noorganizēti un sekmīgi darbojas vairāki pašdarbības pulciņi.

Pavasara sējas dienās netiek aizmirsta arī socialistiskā sacensība, ik dienas iznāk biļetens ar sacensības gaitas rezultātiem traktoru brigāžu vidū.

Taču galveno b. Solovjovs tomēr nav uztvēris. Viņš vairāk dublē saimniecisko darbinieku, aizmirstams, ka viņa galvenais darbs ir darbs ar cilvēkiem un partijas organizācijas doto kontroles tiesību realizēšana par administrāciju.

MTS ir kolchozu ražošanas organizatore — tas ir galvenais, bet lozungi, sienas avīze, pašdarbība ir tikai palīg līdzekļi, lai gūtu panākumus. Diemžēl, šī uzskates agitācija ir atrauta no MTS un kolchozu dzīves. Lai MTS patiešām kļūtu par kolchozu ražošanas organizatoru, partijas pirmorganizācija nedrīkstēja izlaist no redzes loka agrotehniskās apmācības kolchozos, taču vairumā zonas kolchozos šīs nodarbības nenotika, un partijas pirmorganizācijas sekretars ne reizi nav paaugstinājies par šo svarīgo jautājumu.

Ļoti plašs partijas darba lauks ir pirmindas darba metožu ieviešana un pirmindnieku popularizēšana. Taču arī šo jautājumu partijas pirmorganizācija laiž garām. Partijas pirmorganizācija nav jaunā iniciatore. Vairāki b. Solovjovs tam nepiekrītis, teiks, ka, lūk, bija mehanizatoru diena un toreiz mehanizatori dalījās pieredzē, vai atkal: „Mēs nolēmām audzēt topinamburu“, bet, lūk, faktiski bēdīgi — vienas dienas ir ļoti maz, lai varētu kaut ko runāt par pirmindas pieredzes popularizēšanu, bet topinamburs palicis nevis kol-

choza tīrumos, bet uz papīra un gul' galda atvilktnē.

Daudzi komunisti visu gadu nemaz nemācījās. Viņu vidū Leontijs un Artemijs Kuzmini, Klaužs, Ivanovs, Bišenijs, — un tie ir traktoristi un brigadier! Kas tad mācījās? Pa lielākai daļai mācījās vadošie darbinieki, kuri ir piestiprināti pie MTS partijas organizācijas no citām iestādēm. Skaidrs, ka viņus vieglāk uzaicināt uz nodarbībām, bet par tiem, kas remontējuši traktorus vai strādā kolchozos, b. Solovjovs neparūpējās. Divi pulciņi MTS-ā ir. Un biedrs Solovjovs ir pilnīgā pārliecībā, ka viss kārtībā. Jābūtā pirmorganizācijas sekretaram, vai tas ir darbs ar cilvēkiem, mehanizatoru un jauno komunistu audzināšana? Uz to, ko un cik lasa mehanizatori, vai viņiem ir avīzes, b. Solovjovs vienkārši atbild: — Nav iespējams noskaidrot, jo viņu mums ir ap 300 cilvēku.

Bet agitatori? Vai tādi ir un ko tie dara? Arī šeit b. Solovjovs nezaudē līdzsvaru. Viņš tūlīt par agitatoru nosauc pats sevi, tad bb. Beļajevu, Prisjaginu un dažus citus vadošos darbiniekus. Vairāki b. Solovjovs nesaprot, ka katrs vadošais darbinieks un pie tam komunisti jau pats par sevi ir agitatori? Liekas gan saprot, bet, lūk, ja būs krietns agitatoru pulks, pie tam lielākā daļa no viņiem pašlaik būs kolchozos, tiem būs regulāri jāriko semināri un ar viņiem bieži jāsatiekas, tas aizņems daudz laika.

Vēl traģiskāk ir ar socialistisko sacensību. Lūk, biļetenus, sacensības rādītājus, izlaiž regulāri, taču tie nenonāk līdz traktoru brigādēm, tā ir vienkārši, kā tauta saka, papīra smērēšana un laika tērēšana. Traktoristi nezina, kura brigade, vai kurš traktorists iet priekšgalā un kas atpaliek. Arī MTS darbnīca nekur nav redzama un darbnīcas strādniekiem nav zināma socialistiskās sacensības gaita. Nav pārbaudīta arī socialistiskās sacensības gaita ar Preiļu un Krustpils mašīnu-traktoru stacijām.

Partijas organizācijai un tās atbrīvotajam sekretaram b. Solovjovam savs darbs jāorganizē tā, lai visi pasākumi nebūtu formāli, bet lai tie sekmētu partijas un valdības nosprausto uzdevumu izpildi.

M. Ivanova

Vairāk atbalstīt

komjaunatnes organizāciju iniciatīvu

Ar katru dienu aug mūsu rajona komjauniešu un jauniešu aktivitāte. Viņi ir daudz labu pasākumu iniciatori kolchozu ražošanā. Lūk, kolchoza „Zelta vārpa“ komjaunatnes organizācija (sekretārs b. Andrejevs), zinādama, ka ferma pašlaik ir vissvarīgākais darba iecirknis, slaucēju darbā norīkoja komjaunietes Ausmu Vucenu un Zentu Zepu.

Lai palīdzētu kolchozām lopbarības sagādē, komjaunieši arī šogad apņēmušies izaudzēt vienu hektaru kukuruzas un no iegūtās ražas sagatavot 40 tonnas skābarības. Komjaunieši sagatavos arī 100 tonnu pakaišu kūdras.

Molotova vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši kolchoza sabiedriskajiem lopiem nolēma izaudzēt 0,5 ha platībā turnepšus, bet kolchoza valde un partijas organizācija šo pasākumu atbalstīja, iedalot viņiem šai kultūrai piemērotu zemes platību.

Pēc komjauniešu iniciatīvas lauksaimniecības arteli

„Draudzīgais maijs“ noorganizēts muzikas pulciņš, ko vada kolchoza priekšsēdētājs b. Medusons.

Minēto kolchozu valdes un partijas organizācijas vienmēr atbalsta un attīsta komjauniešu iniciatīvu.

Taču rajonā ir atsevišķi partijas pirmorganizāciju sekretāri, kā arī kolchozu valdes, kuras maz, vai pat pavisam neinteresējas par komjauniešiem, nerēķinās ar viņu priekšlikumiem, neatbalsta viņu iniciatīvu, nepalīdz novest uzsāktu lietu līdz galam. Tā tas bieži ir Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā un lauksaimniecības arteli „Darbs“. To, ka partijas organizācijas un kolchozu valdes neatbalsta komjauniešu labos pasākumus, liecina piemērs no kolchoza „Ziedošā vārpa“. Lūk, šī kolchoza komjaunieši saviem spēkiem nolēma iestādīt viena hektara platībā dārzus kolchoza vajadzībām, taču ne partijas pirmorganizācija, ne kolchoza valde neatbalstīja

šo apsveicamo pasākumu un rezultātā tas palika neizpildīts.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza un lauksaimniecības arteļa „Darbs“ komjaunieši nolēma izaudzēt sakņaugus, lai izveidotu naudas fondu komjaunatnes organizācijas vajadzībām, taču šo kolchozu priekšsēdētāji bb. Gaševs un Skrebelis nevis atbalstīja šo iniciatīvu, bet pat nedeva vajadzīgo zemes platību.

Savās komjaunatnes sapulcēs kolchozu „Darba tauta“ un „1. Maijs“ komjaunieši iznesa priekšlikumu, lai kolchozu valdes izsniegtu naudas līdzekļus ceļojošai dāvanai pirmindnieku apbalvošanai, taču šo kolchozu partijas pirmorganizācijas un valdes nesniegta atbalstu šī pasākuma realizēšanai.

Partijas pirmorganizācijām un kolchozu valdēm vienmēr ir jāatbalsta komjauniešu un jauniešu iniciatīva, jāpalīdz viņiem nospraustos uzdevumus izpildīt.

A. Krūmiņa

Skolu dzīve

Līvānu 1. vidusskolā pēdējā mācību diena 11. klasei kļuvusi par neparastu dienu. Skolas dzīvē izveidojusies jauka tradīcija — atzīmēt šo dienu sevišķi svinīgi.

Jau agri no rīta skolā ierodas 10. klašu skolēni, lai ar ziediem un zaļumiem izdaiļotu lielo skolas zāli. Mazie — 1. klases skolēni uz skolu atnes skaistus ziedus, lai tos pasniegtu saviem vecākiem skolas biedriem — 11. klases skolēniem.

Otrās maiņas mācību laikā sākas tradicionālais svinīgais akts. Zālē sapulcējas vecāko klašu skolēni, pie prezidija galda — audzinātāji, skolotāji, kas māca 11. klasē, un sko-

Pēdējais zvans Līvānu 1. vidusskolā

las direktore, netālu no prezidija galda nostājušies 1. klases skolēni ar ziediem rokās. Kā beidzami zālē ienāk 11. klases skolēni.

Abiturientus uzrunā skolas direktore b. Gorbunova, audzinātāji H. Kalinka un P. Jaudzems, kā arī 10. klases labākā skolniece V. Pudāne. Visi novēl 11. klases skolēniem labi un teicami nolikt gatavības eksamenus un nekad turpmākajā dzīvē neaizmirst to labo un skaisto, ko mācījusi skola.

1. klases vārdā runā 1. klases teicamniece Rainelda Grēvere. Viņa aicina savus vecākos biedrus nekad neaizmirst skolu, turēt to gaišā atmiņā un novēl būt vienmēr krietniem un labiem.

Pēc tam mazie — 1. kla-

ses skolēni pasniedz abiturientiem ziedus un skolas fotozņēmumu.

Pienācis brīdis, kad jādodas uz pēdējo mācību stundu. Ieskanas dzidras zvana skaņas, un visi dodas pa klasēm. 11. klasei tā ir pēdējā mācību stunda. Šī stunda liek atcerēties, kā tu nedroši esi ienācis uz pirmo mācību stundu, kā tu esi vienpadsmit gados audzis un cik daudz mācījies. Pēdējā mācību stunda liek padomāt, vai tu labi esi sagatavojies vislielākai pārbaudei — dzīvei un darbam. Un jāizsaka pārliecība, ka visi 11. klases skolēni labi izturēs eksamenus un izvēlēsies sev dzīvē tādu ceļu, pa kuru ejot, attaisnos tās pūles, ko viņiem sniegusi skola, valsts un vecāki.

V. Griegāne

Rudzētu vidusskolā

tvērušas sevi bērniņu un iezvanījušas jauniņu.

Kā parasti tas gadās tādos brīžos, prātā atausa pagātnes notikumi: pirmā stunda, pirmie priekš, bēdas, 7. klases izlaidums, draudzība un daudz kas cits. Tik daudz piedzīvots, redzēts un iegūts šajos vienpadsmit gados...

Rudzētu vidusskolas aktu zālē virmoja bērziņu un agrīno pavasara ziedu salda aromats. Viss bija svinīgi uzposts un sagatavots tradicionālā pēdējā zvana atzīmēšanai.

Pienāca gaidītais brīdis, zālē kārtīgās rindās sapulcējās uzposušies skolēni, tad atskanēja maršs un zālē ieradās 11. klases skolēni. Visi pieceļas, arī skolotāji, godinot tos, kas tāpat viņus sveica ik gadus.

Nākošos abiturientus apsveica 1. klases skolēni, pasniedzot ziedus, bet teicam-

niece Rita Griga iezvanīja pēdējo zvānu. 11. klases audzēkņus sveica mācību daļas vadītāja b. Skobeļeva, klases audzinātāja St. Misjune un rajona Tautas izglītības nodaļas inspektors.

Uz apsveikumiem visu vārdā atbildēja teicamniece A. Pavloviča. Viņa apņēmas, ka tagadējie 11. klases audzēkņi attaisnos valdības un skolotāju uzticību un rūpes, strādās un mācīsies tā, lai nebūtu jākaunās.

P. Mozulis

Redaktora v. i. A. STARIS

Pasažeru vilcienu apgrozības SARAKSTS

Līvānu dzelzceļa stacijā (spēkā ar 1957. gada 21. maiju)

Vilciena numurs	Virziens	Atiešana no sākuma stacijas	Pienāk	Stāvs	Atzīt	Pienāk gala stacijā	Agrozības dienas
65	Orla — Rīga	20.48	2.20	2	2.22	6.16	pāru datumos
66	Rīga — Orla	23.44	3.45	3	3.48	9.00	nepāru datumos
67	Daugavpils — Rīga	7.24	8.50	3	8.53	12.40	ik dienas
68	Rīga — Daugavpils	20.40	1.03	2	1.05	2.32	" "
303	Daugavpils — Krustpils	21.12	22.38	3	22.41	23.15	" "
304	Krustpils — Daugavpils	5.10	5.44	4	5.48	7.13	" "
301	Daugavpils — Līvāni	15.35	17.03	—	—	—	sestdienās un
302	Līvāni — Daugavpils	—	—	—	18.11	19.45	priekšsvētku dienās

Līvānu rajona rūpniecības kombināts pieņem pārstrādāšanā vilnu. Vilnu iespējams ātri pārstrādāt dzijā vai arī pusdzijā.

Rajona iedzīvotāji, nododiet vilnu pārstrādāšanai!

Administrācija